

Törődjenek többet a szakmunkásképzéssel a Szegedi Szalámigyárban!

Üzemünk, a Szegedi Szalámigyár állandóan bővülő tervünk harmadik évében fokozottabb feladatok várnak, mint a múlt évben. Üzemünk vezetősége helyesen oldja meg azokat a problémákat, amelyek elé a feszített terv állítja az üzem vezetőit. Tapasztalható, hogy a szakmunkaerő pótlásának bázisa túlnyomóan a nők sorából áll, olyanokból, akik azelőtt soha sem voltak vállalati, vagy egyéb alkalmazásban. Ez az új hatalmas munkaerőforrás az eddigi eredményeivel, a termelés frontján a szakmai ágazatok egyes részterületein elsajátításában megmutatta, hogy méltó támasza és versenytársa lesz a régi szakembereknek, sőt egyesek azok eredményeit is túl szárnyalják, mind a termelékenység, mind a minőség terén. Ezek az újonnan bekapcsolódott dolgozók örömmel igyekeznek a tanulási idő alatt a rájuk bízott feladatokat teljesíteni, hogy ők is elérjék a 100 százalékos mennyiségi és minőségi eredményt. Számos dolgozó van már

az átképzésük között,

akik 100 százalékon felül teljesítik előírásukat. Ez a példa nagyban elősegítette a többi átképzés dolgozókat a versenylendület kihasználásában. Különösen kitűnt Lele Rozália, Miklós Mária, Lele Ilona és Balogh Júlia, akikről el lehet mondani, teljes könnyedséggel végzik munkájukat.

Ez a tapasztalat hozta fel bennünk azt a komoly és helyes gondolatot, hogy a három férfi boncoló brigád mellé kineveljünk átképző brigád egy női boncoló brigádot. A brigád tagjainak azokat az ifjú munkánőket szerveztük be, akik megmutatták eddig is azt, hogy a rájuk bízott feladatot el is tudják végezni, vagyis az átképzés rövid ideje alatt elsajátították a szakmai fogásokat és 100 százalékon felül teljesítették feladataikat. A brigád tagjai — Molnár Aranka, Sövényházi Mária, Lele Ilona, Balogh Júlianna, — nagy

lelkességgel fogadták

az újabb feladatot és vállalták annak maradéktalan teljesítését is. Azt mondták: — igenis megmutatjuk, hogy mi is megálljuk helyünket, hiába hangoztatják egyes régi szakmunkások, hogy a női munkaerő csak 40 százalékos lehet, hogy mi nem vagyunk képesek többre —". Különösen Rakonczai Lajos ezakiárs az, aki talán munkakörü feltételeiből becsüli le az új női átképzésük teljesítő képességét. Nem tökéletes életünk ma, hogy a női lebecsüljük akkor, amikor ugyanolyan munkát végez, mint a férfi. Ma már megváltozott a viszonya a dolgozóknak a munkához, a tanuláshoz és szeret minden becsületes dolgozó tanulni azért, hogy munkáját minél tökéletesebben végezze. Meg kell érteni minden szakmunkásnak azt, hogy szocialista tervünk teljesítése, teljesítése mind nagyobb követelményeket állít dolgozó né-

pünk elé. Meg kell még érteni az olyanoknak is, akik

egyéni érdekből

csak magukban látják azt a dolgot, aki egy-egy feladatot meg tud oldani, azt, — hogy ők sem szakmunkások születtek, hanem úgy tanulták másoktól —. A meglevő szakmunkások annyit ér, amennyit abból gyengébb, vagy teljesen szakképzetlen dolgozóknak átadnak. Tudni kell azt, hogy szocialista társadalmi rendünk építése a dolgozó nép nem egy kis hányadának munkájára épül, hanem valamennyi dolgozóknak maradéktalanul tevékenykednie kell abban.

Ezt kellene Rakonczai Lajos szaktársnak is magáévá tenni és nem akadályozni azt, hogy fegyelmekkel magatartásával zavarja a munka folyamatosságát. Próbáljon először is saját munkáján javítani és

legyen példaadó,

hogy a többi dolgozó társa önében is lássa az öntudatos, harcos szaktársat a szocialista társadalmi rendünk építésében. Mert tapasztalható, hogy tudna ilyen ember lenni, ha kivetné magából a hibákat. Ezzel a teljesítmény fokozódna, a kollektív összefogás még jobban megszilárdulna, emelni tudnánk azokat az eredményeket, amelyeket értünk, melyeket a dolgozó népünk tűzött ki eléünk.

Papp Ferenc
szakoktatás vezető

Gazdagon meghozza eredményét a szakértésigizettekel való rendszeres foglalkozás a szegedi egyetem orvosi vegytani intézetében

Lassan végefelé közelednek a vizsgák a Szegedi Tudományegyetemen. Nemsokára ismét megkezdődnek az előadások a hallgatók indexeiben kinek jobb, kinek rossz, szöveg vizsgájaként tanulmányoznak a végzett munkáról s adnak újabb ösztönzést a további feladatok elvégzésére.

Az eddigi eredmények általában nem adnak okot panaszra: a Szegedi Tudományegyetem hallgatói döntő többségükben megállják helyüket, pedig sokuknak megfeszített szorgalommal kellett tanulniuk. Ezek közé tartoznak a szakértésigizette hallgatók, azok a munkás- és dolgozó parasztfiatalok, akiknek népi demokráciánk lehetővé tette, hogy pótolhassák azt a tudásanyagot, amelyről a Horthy-rendszer elárította őket. Most a képzésükhöz párosuló szorgalommal nem is volt hiány, ezt tanúsítja az eddigi vizsgaeredmények legnagyobb része — amint arról Turóczy Géza elvtárs, az egyetemi pártbizottság titkára tájékoztatást nyújtott.

— Rendszeresen figyeljük a szakértésigizettek munkáját — mondta. — Az a tapasztalat, hogy kevés kivétellel igen

szépen megállják helyüket

és vizsgaeredményeik nem egy esetben túlszárnyalják a többi hallgatókat. Feltétlenül szükséges azonban, hogy legalább is az első esztendőben professzoraink, tanszemélyzetünk fokozottabb gondot fordítsanak a hallgatók felkészítésére. Sajnos, akad még olyan intézet, ahol nem elég szeretettel, gondossággal foglalkoznak a szakértésigizetti hallgatókkal, de örömmel mondhatjuk, hogy legtöbb professzorunk szíven viseli sorsukat.

Dr. Krámlai András, a Szegedi Tudományegyetem Orvosi Vegytani Intézetének professzora azok közé tartozik, akik szívesen, rendszeresen foglalkoznak a hallgatókkal, különösképpen a szakértésigizettekkel. Érdekes, szép intézet, ahol dolgozik. Az idegen látogatók figyelmét nyomban megragadják a rejtélyes műszerek, kutatástechnikák.

Ezek nagy részét mi magunk, saját esztendőnkben állítottuk elő — mutatja büszkén a professzor —. Dubinyin szovjet akadémikus hívta fel a magyar kutatók figyelmét is arra, hogy jó kutatóintézetnek szükséges jól felszerelt saját műhellyel rendelkeznie. Elsősorban olyan műszereket, eszközöket állítottunk itt elő, amelyekhez egyelőre még nehezebb hozzáfutunk, hiszen az utóbbi években mintegy 90 kutatóintézet létesült az országban, amelyeket nem is lehet olyan gyorsan kielégíteni.

Pártunk, népi demokráciánk a tudományok iránti messzemenő támogatása következtében az intézet

gazdag felszereléssel

rendelkezik. Már 1949-ben, amikor egyezményi irányítás alá került, 80 ezer forintot kapott felszerelésre.

Az elmúlt évben csupán a közoktatásiügyi minisztériumtól 47 ezer forintot juttattak az intézetnek, de ezenkívül akadémiai célhitelként 84 ezer forint beruházást kapott és 24 ezer forintot dologi kiadásokra. Csupán a helyi vannak még nehézségek, mert az elmúlt esztendő során túlnőtték a kereteket és így kicsit vált a laboratórium, meg a tanterem is. Népi demokráciánk azonban rövidesen segít ezen és a most folyó egyetemi építkezések öt éves tervünk során megoldják ezt a problémát. Az intézetben 14 tagú tanszemélyzet, illetve kutató- és 4 hivatalossegéd dolgozik, de még vannak betöltetlen állások is. Mind az azt bizonyítja, hogy pártunk, népi demokráciánk rendkívül nagy áldozatokat hoz tudományos életünk fejlődéséért.

Ezeket az áldozatokat, ezt a nagy segítséget az intézet tagjai, élen Krámlai professzorral, azzal hálálják meg, hogy fokozott gondot fordítanak a hallgatókkal való rendszeres foglalkozásra.

— Amikor a hallgatók az intézetünkbe jönnek, — mondotta el Krámlai professzor — az első órát nyomban demonstrációval kezdjük, vagyis néhány kérdésben levezetjük őket arról, hogy mit tudnak. Ezek főként intelligencia kérdések és a középiskolai vegytan anyagára vonatkoznak. Itt, a mi szakunkon ennél a vizsgánál, a szakértésigizettek általában főként a többiekkel szemben. Ők ugyanis a szakértésigizet tanfolyamon elsősorban természet-tudományos tárgyakat foglalkoztatnak, s így ebben az anyagban jobban otthon vannak. Ezek a vizsgák azután egy-két hét múlva ismétlődnek és ezzel is

rendszeres tanulásra

igyekezzünk szoktatni a hallgatókat. Az anyagot többször is hallgatják és így jobban elmélyedhetnek benne. A professzori előadás után az adjunktusi órákon példákkel kibővítve, még egyszer átisméltük, majd utána a gyakorlati órákon a gyakorlatvezető még egyszer megbeszéli a hallgatókkal a meg nem értett kérdéseket. Még ezek után az úgynevezett externisták, a felsőbb éves legkiválóbb hallgatók, 5—6 főnyi csoportokban beszélgetnek velük.

Tuniszban megkezdődött az általános sztrájk

Párizs (MTI). Tunisz valamennyi szakszervezetének és társadalmi szervezetének felhívására Tunisz dolgozói csütörtökön éjjel óta általános sztrájkban állnak.

A tuniszi sztrájkkal egyidőben Észak-Afrika, valamint a Közel- és Középkelt valamennyi államá-

ban „tuniszi napot” tartanak a tuniszi nép iránt érzett szolidaritás kifejezésére.

Az Humanité jelentése szerint a 16 ezer lakosú Kelibia városban a hatóságok több arabot ítélet nélkül főbe lőttek.

Üdvözljük a magyar sajtó levelezőinek első országos tanácskozását

Ma délután két órakor kezdődik a magyar sajtó levelezőinek első országos tanácskozása Budapesten, az Építőipari Szakszervezet székházának dísztermében. Felejtethetetlen élménye lesz ez azoknak a levelezőknek, akiket jó munkájuk elismerésül országos küldötteknek választottak. A megye egyszerű dolgozói találkoznak majd a tanácskozáson a világ hajadót lapjainak szerkesztőivel, Orbán Károly az ásatókkal, mi állami gazdaságból kezét szoríthat azokkal az újságíró elvtársakkal, akik a marshallizált államokban a kegyetlen imperialista elnyomással és terrorral szemben harcolnak a dolgozók szabadságáért. Bakai Vera a szegedi Textilkombinátról, Zsebők János, a szegedi Ruhagyárból, átadhatja harcos üdvözlését a francia, olasz és valamennyi nemzet munkásságának. Elmondhatják; a csongrádmegyei üzemekben is teljes szívvel és erővel dolgoznak, harcolnak valamennyi elnyomott nép szabadságáért. Veréb János mintagazda megüzenheti a földért harcoló olasz parasztnak, hogy Magyarországon soha nem látott fejlődés előtt áll a parasztság és az állam minden segítségét megad a boldogulásukhoz.

Az egész világ kommunista pártjának legjobb újságírói és az ország legjobb levelezői találkoznak ezen a tanácskozáson. Nagyon megtiszteltetés nem is érhetne volna levelezőinket, mint az, hogy a konferencia két napján a sajtó legjobbainak részvételével tárgyalják meg fejedatainkat a békéért folyó nagy harcunkban. Ezen a konferencián megkezdőd-

het minden országos küldött arról, hogy a legkisebb esemény is összefüggésben van világméretű harcunkkal; meggyőződhet arról, hogy a sajtóval való levelezés nem csupán a levelező és az illető szerkesztőség közös ügye, hanem elsősorban az egész ország ügye, mert a jó tudósítással az ország építését segíti elő.

Az említett elvtársakon kívüli résztvevőnek még a csongrádmegyei levelezők közül a magyar sajtó levelezőinek első országos tanácskozásán: Magony H. István Tömörkény, Mágory József Csanád, Csépe István Szeged, Üveges István Szentes, Tolnai Imréné Szikács, Labádi László Szentes, Gilcze Lajos Szentes, Jovanov Bogdán Szeged, Füfeki János Szeged, Doktor Lajos Szeged, Vágvolgyi János Szeged, Becsei Imre Váshely, Ifj. Orosz János Mártély, Nagyvári László Szeged, Lázár Ilona Szeged, Alexin Ilona Szeged, Csizk Pál Ambrózfalva, Gajdos István százados és Timaty Miklós hadnagy honvédtisztok.

Üdvözljük a magyar sajtó levelezőinek első országos tanácskozását. Hisszük és tudjuk: ez a tanácskozás újabb lendületet ad megyénkben is levelezőinknek és még nagyobb szeretettel, bizalommal és harci készséggel fordulnak levelezőink lapunkhoz és harcolnak levelekkel a haradásért, öt éves tervünkért. Azok az elvtársak pedig, akik résztvesznek ezen a felejtethetetlenül szép és nagy jelentőségű tanácskozáson használják fel az ott szerzett gazdag tapasztalataikat a levelezésük megerősítésére.

Az Újszegedi Kenderszövőgyár dolgozói közül már számosan teljesítették feladatlásukat

Az Újszegedi Kenderszövőgyár dolgozói az ország valamennyi dolgozójával együtt, fokozott munkateljesítményekkel készülnek március 9-ére, Rákosi elvtárs 60. születésnapjára. A termelési értekezleteken elhangzott felajánlások teljesítése, sőt túlteljesítése a soron következő feladat. A dolgozók jobb munkájukkal fejezik ki igazán hálájukat és szeretetüket Rákosi elvtárs iránt.

A tömlőszövő üzemrészben Arany Antalné tömlőszövőné váltotta, hogy hulladékat 1.2 százalékról 1.1 százalékra csökkentse és 6 napos előnyt szerez. Vállalását már eddig teljesítette. Császár Imréné is teljesítette a Rákosi elvtársnak tett fogadalmát. Császár Imréné vállalta, hogy a hulladé-

kot 0.6 százalékról, 0.5 százalékra csökkentse és kifogástalan minőséget gyárt. Faragó Margit ifjúmunkás vállalta, a 100 százalékos minőségi termelést és azt, hogy március 9-ig 8 napos terv előnyt szerez. Minősége 100 százalékos és a mai napig már 7 nap előnyt szerzett. Kasza Margit tömlőszövő ifjúmunkás vállalta, hogy a hulladékat 1.2 százalékról, 1.1 százalékra csökkentse, valamint 8 nap előnyt szerez. Vállalását Kasza elvtársné is teljesítette.

Ezek a dolgozók álljanak példaként az Újszegedi Kenderszövőgyár dolgozóitól és kövessék őket valamennyien, hogy vállalkozásokat kommunista becsülettel teljesítsék, sőt túlteljesítsék.

Bárdos Éva

Földvári Lajos elvtárs levele az országos küldöttekhez

Kedves küldött elvtársak! Nektek jutott osztályrészül az a megtiszteltetés kintünetés, hogy a magyar sajtó levelezőinek első országos tanácskozásán jó munkátok jutalmaként — képviselhetitek a szegedi levelező elvtársakat. Arra kérlek benneteket, hogy a tanácskozáson tolmácsoljátok harcos kommunista üdvözlőnként és szilárd ígéretünként, hogy ezennel még jobban, még lelkesebben végezzük levelezői munkánkat.

Kérlek benneteket arra is, hogy jól tegyétek magatokat a tanácskozás tapasztalatait és eredményeit, hogy a tanácskozás után azokat átadhassátok nekünk is, akik még nem érdemeltük ki azt, hogy részt vehessünk a tanácskozáson.

Levelező munkánkban már a megyei levelezőértékelés is igen hatalmas segítséget jelentett és még fokozottabb segítséget várunk az országos levelező-kongresszustól. En magam úgy érzem, hogy mi, a szegedi MÁV levelezői fejlődésünk egy újabb állomásához jutunk el, ha ti az országos tanácskozáson szerzett tapasztalataitokat minél hamarabb átadjátok nekünk is.

En magam megfogadom, hogy ezután még jobb teszem levelezői munkámat, hogy segíthessem dolgozó társaim termelőmunkáját, valamint a dolgozók és a párisajtó közötti kapcsolat még szorosabbra fűzését.

Nagy sikerrel szerepelt a Ságvári-telepen az Üzemfellelmezési Vállalat kultúrscsoportja

A Délmagyarországi Üzemfellelmezési Vállalat dolgozóiból alakult kultúrscsoport nagy sikerrel mutatkozott be a Ságvári-telepi kultúrházban. Műsorukat bevezetésük keretében mutatták be igen nagy sikerrel. A Vállalatnak a kultúrscsoportban szereplő 22 dolgozója nagy szorgalommal készült a bemutatóra és szép lelkesedéssel is szerepelt. Császár Erzsébet különösen kitűnt a „Pusztá, néma táj” című énekszámaival, valamint a kulácsfűlő táncával, amelyet Horváthné elvtársné, az üzem egyik dolgozója állított össze. Nagy tetszést aratott a népi táncscsoport is. A műsor befejezésekor „Szív küldi szívnek szívesen” keretében felköszöntötték a terménybegyűjtésben élenjáró Farkas Lajost és Lajos Sándort.

A kultúrscsoport igen vidám hangulatban, énekelve tért haza a telepről. A villamosmegállónál igen kedves jelenet játszódott le. A Tancsics laknanya előtt nőketek küldtek a néphadseregünk tagjainak. A honvéd elvtársak nagy tetszéssel és örömmel fogadták a szívóbi küldött dalokat.

A Délmagyarországi Üzemfellelmezési Vállalat kultúrscsoportja jó munkát végzett műsorával, de a további még jobb munkához szükséges a fegyelmekkel sokkal nagyobb megszilárdítása. Zavarja ugyanis az előadást, hogy a színpalak mögött nem volt meg a kellő csend és fegyelmek. Ennek a hibának kiküszöbölésével azonban még sok sikeres szereplésben lesz majd részünk.

Borbély István levelező